

18.4.66, יום ב'

חזרנו אח"צ משדה בוקר לחל-אביב - להשתתף במועצה מספאי. דנו בעיקר על תקנון
הבחירות לוועידה. דברתי אחרי רוב הנואמים והייתי נאלץ לשוב הביתה לפני סיום המועצה, כי
בא אצלי בן נהן, שגרירנו בבון השב סחר לגרמניה - לסיים הסו"מ על המשכת המלווה שהובטח לי
ע"י אדנאור. הוא - בן-נתן - מרוכא ומאוכזב מהנעשה בארץ, אבל אמרתי שאין ברצוני לשוחח על
כך. לפני צאתי מגרמניה אמר אדנאור בנאום שהיה מתבאה בשני ממעלי חירו - 1) התמיסות עם
גרמניה, 2) מתן פיצויים לישראל וליהדות העולמית (וולס אידנטים). יגיע לארץ בשנים בטאי
בערב, ויצא בעשרה, בחשעה במאי יבוא אצלי לשדה בוקר. גרמניה מלווה לארצות המפתחות
1.2 מיליארד מרק לשנה, הסו"מ עם ממשלת גרמניה מתנהל על 200 מיליון מרק (50 מיליון דולר)
לשנה מלווה לו, שזכו החלק הששי מטה שהיא מלווה לכל הארצות המפתחות. בן נהן טבור שבעוד
יסים אחדים יסתיים הסו"מ, כי אהרד רוצה שהסו"מ יסתיים לפני בואו של אדנאור לישראל
(הוא - אהרד - תושב להתרעמות מומבית של אדנאור על סחיבת הסו"מ). גרמניה מוסיפה לקנות
נשק מישראל בסכום של 6-7 מיליון דולר לשנה (מרגמות ועוד). המטחור היהודי הגרמני גדל.
גרמניה פייצאת לישראל 60%, וישראל לגרמניה 40% מכל החליטין, היצוא שלנו כעיקר הפוזים
ויהלומים וקצת סכססיל. היצוא שלנו השנה לגרמניה הגיע לסכום של 65 מיליון דולר. בשנה
הקורמת 45 מ.ד.

19.4.66, יום ג'

כתבתי הבוקר סכתבים לחברי הממשלה שלא אשתתף במצעד בחיפה ולא בשכס הממלכתי
בירושלים. הסכתב נכתב לכל אחד מחברי הממשלה, העתקים לנשיא המדינה ולרמסכל. כתבתי גם
רשימה קצרה חשובה לרשימה מכוורת של מ. אסף אחמול בדבר (על טחיקה שם משה רבנו מההגדה
של מסח).